

Abstrakt

Cílem této práce je zjistit, zda mohou být nedávné intersekcční analýzy klíčového románu Kate Chopinové *Probuzení* aplikovány obdobným způsobem na povídky téže autorky, a posléze se pokusit stanovit postoj, který Chopinová zaujímá ohledně útisku menšin. Intersekcční analýza jako taková bere v úvahu specifický typ útisku, který vzniká v místě, kde se protínají následky útisků vycházející z různých sociálních kategorií – jako kategorie relevantní pro tuto práci byly zvoleny gender, rasa a třída. Intersekcční analýza představuje jeden z nejnovějších metodologických přístupů aplikovaných na dílo Kate Chopinové a ve své podstatě navazuje na dosavadní feministické interpretace. První kapitola seznamuje čtenáře s konceptem intersekcionality a popisuje vývoj metod uplatňovaných odborníky při rozboru děl Chopinové, volených v závislosti na proměnách postavení Chopinové v americkém literárním kánonu.

Druhá kapitola se pokouší o interpretaci dílčích kroků pěti intersekcčních analýz románu *Probuzení*, jejichž autorkami jsou Anna Elfenbeinová, Elizabeth Ammonsová, Joyce Dyerová, Michele Birnbaumová, a Dagmar Pegues. První tři zmiňované studie jsou argumentačně rozšířeny. Elfenbeinová se zabývá rozporem v pohlížení na sexualitu bílých žen a žen pocházejících z etnických menšin, Ammonsová pojednává o stereotypních zobrazeních etnicky se odlišujících žen, a Dyerová zkoumá míru významu, kterou je třeba připisovat četnosti výskytu a stylu vystupování afroamerických postav v románu. Na jejich základě práce dochází k předběžnému závěru, že Chopinová zaujímá poměrně osvícené stanovisko vůči otázkám rasy a třídy. Birnbaumová a Pegues si všímají tendencí hrdinky románu přivlastňovat si jisté aspekty jinakosti, a z tohoto důvodu k ní přistupují jakožto k ženě etnického původu. Vzhledem ke své propracovanosti není studie Birnbaumové dále rozšířena. Tvzení, která předkládá ve svém pojednání Pegues, jsou potvrzena. Jelikož její závěry zpochybňují autorčinu pokrokovost pouze částečně, jedinou akademičkou, která v plné míře kritizuje nedostatečné projevy pochopení vůči příslušníkům menšin, je Michele Birnbaumová.

Ve třetí kapitole jsou následně podobným způsobem zpracovány čtyři vybrané povídky – *Beyond the Bayou*, *Tante Cat'rinette*, *Désirée's Baby*, a *La Belle Zoraïde*. Analýza Birnbaumové je v práci zmíněna pouze za účelem dosažení relativní úplnosti, a v této části není zohledněna. Závěry, ke kterým se došlo v předchozí sekci, zůstávají z velké části v platnosti – v povídkách se objevuje kritika nejednoznačnosti rasistického kreolského principu ideální ženskosti a některých stereotypů vztahujících se

k afroamerickým ženám. Chopinová rovněž opět znázorňuje afroamerické postavy jako nespokojené, aby upozornila na absenci svobody v Americké společnosti. Přístup Chopinové k rasové a třídní problematice se jeví diskriminačním pouze v jediném případě, kdy hojně využívá stereotypu tzv. Mammy, a nekriticky jej prezentuje jako ideální stav, o jehož dosažení by afroamerické ženy měly usilovat.

Na konci práce jsou zmíněna možná úskalí – mimo jiné také relevance zvolených povídek vzhledem k dostupným analýzám, na jejichž základě jsou povídky rozebírány. Práce přesto závěrem dodává, že přetrvávající zájem o opětovné zhodnocení děl Kate Chopinové dle principů intersekční analýzy svědčí o tom, že její díla jsou pokroková alespoň do jisté míry.

Klíčová slova: intersekční analýza, rasa, gender, třída, Kate Chopin, Probuzení, povídky, feminismus, stereotype, sexualita, útlak